

## عنوان مقاله:

جایگاه اجماع پکن در سیاست خارجی چین

## محل انتشار:

فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، دوره 14، شماره 42 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

## نویسندگان:

رضا اختیاری امیری - عضو هیئت علمی دانشگاه مازندران

فرامرز حسن زاده - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد روابط بین الملل از دانشگاه مازندران

## خلاصه مقاله:

اجماع پکن به عنوان رهنمود سیاست های اقتصادی توسعه بخش در عصر پسا اجماع واشنگتن، توانسته است به مدل توسعه اقتصادی دولت چین تبدیل شود. این اجماع و مدل اقتصادی دولت محور از مولفه ها و شاخص هایی برخوردار است که پژوهش حاضر تلاش دارد تا ضمن شناسایی آنها، جایگاه و نقش اجماع پکن را در سیاست خارجی چین مورد مذاقه و تبیین قرار دهد. بر همین اساس، سوال اصلی پژوهش بر این مبنا قرار دارد که اجماع پکن از چه نقش و جایگاهی در سیاست خارجی چین برخوردار است؟ با توجه به ماهیت دولت محوری اقتصاد چین، در پژوهش حاضر از چارچوب نظری اقتصاد سیاسی دولت محور رابرت گیلپین استفاده شده است. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی است و گردآوری داده ها نیز کتابخانه ای می باشد. یافته های پژوهش مبین این واقعیت است که اجماع پکن یک الگوی توسعه اقتصادی ویژه ای است که از سوی نخبگان سیاسی چین، با توجه به ظرفیت ها و ویژگی های خاص این کشور، جهت توسعه اقتصادی ارائه گردیده است. این اجماع با برخورداری از شاخصه هایی نظیر نوآوری و تجربه پایدار و حق تعیین سرنوشت بر سیاست خارجی چین تاثیر گذاشته و رفتار این کشور را در قبال سایر کشورها بر اساس تامین حداکثری منافع اقتصادی شکل می دهد.

## کلمات کلیدی:

اجماع پکن، چین، اقتصاد سیاسی بین الملل، سیاست خارجی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279727>

